

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2007. évi július hó 4. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2007. évi február hó 21. napján kihirdetett **3.B.202/2006/13.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a .**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 5.100 (Ötezer-egyszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Csongrád Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívása szerint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét hivatali vesztegetés büntetében és hamis vád büntetében állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a vádlott korábbi ügyében kiszabott 2 év börtön végrehajtását is. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést. A vádlott fellebbezését - annak okát és célját - nem indokolta, védőjének fellebbezése elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére irányult.

A fellebbviteli főügyészség átiratában - a tényállás kisebb mértékű kiegészítése mellett - az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő a felmentésre, illetőleg a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta. Azt azzal egészítette ki, hogy elsődlegesen bizonyíték hiányában kérte a vádlott felmentését mindkét bűncselekmény vádja alól, másodlagosan közérdekű munka kiszabását vagy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését kérte.

A vádlott csatlakozott védőjéhez.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalanoknak, a főügyészi átiratban részletezett észrevételeket alaposnak ítélte.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Az ügy érdemi elbírálásához szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, azokat körültekintően, egyenként és összességükben is megfelelően értékelte. Részletesen számot adott arról, hogy a vádlott ellentmondó vallomásával szemben miért az egyéb terhelő bizonyítékokat fogadta el a tényállás megállapításánál. Erre vonatkozó okfejtése logikus és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek.

A bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás megalapozott és irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás csak kis mértékben szorult helyesbítésre, illetőleg kiegészítésre. A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok alapján a következőkkel egészítette ki, illetőleg helyesbítette az elsőfokú ítélet tényállását:

Bár az elsőfokú bíróság az ítélet 3. oldal 6. bekezdésében utalt a vádlott 4. pont alatt részletezett elítélésére, ennek tényállásbeli alapját nem adta. Az iratokból megállapíthatóan a vádlottat a Szegedi Városi Bíróság jogerős ítéletével ittas járművezetés vétsége miatt 25 nap közérdekű munkára és 1 év 8 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A másodfokú bíróság kiegészítette az elsőfokú ítélet tényállásának 2. oldal utolsó bekezdését azzal, hogy **1.tanú** körzeti megbízott közlekedett az ott megjelölt helyen és időben a Suzuki Sedan típusú személygépkocsival.

Bf.II.118/2007/6.

Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan, az előbb részletezett kiegészítés, illetőleg helyesbítés az ügy érdemi felülbírállhatóságát nem érintette.

A vádlott felmentésére irányuló fellebbezések azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el a vádlott tagadó vallomását, mely szerint nem ajánlott fel 1. tanú körzeti megbízottnak 50.000,- Ft-ot azért, hogy a vele szemben kilátásba

helyezett intézkedéstől eltekintsen, illetőleg nem vádolta meg őt azzal, hogy tőle 50.000,- Ft-ot eltulajdonított.

Az elsőfokú bíróság e körben igen részletes bizonyítást vett fel. Az ügy jellegéből adódóan elsősorban az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény vonatkozásában állt rendelkezésre több személyi és tárgyi bizonyíték. A vádlottal szemben intézkedő rendőrök, tanúként egybehangzóan cáfolták a vádlott állítását. Az 50.000,- Ft eltulajdonításával megvádolt 1. tanún kívül a helyszínre kiérkező 2. tanú őrsparancsnok és 3. tanú körzeti megbízott is egybehangzóan vallotta, hogy a vádlott az ő jelenlétükben is meggyanúsította 1. tanút a pénz eltulajdonításával.

Az elsőfokú bíróság e körben a személyi bizonyítékokon kívül tárgyi bizonyítékokat is értékelési körébe vont. Az iratok szerint az intézkedő rendőrök több feljegyzést is készítettek a vádlott aznapi költekezéséről, a nála lévő pénzösszeg nagyságáról.

Ezek az adatok is egyértelműen cáfolták azt, hogy a vádlottnál 50.000,- Ft készpénz lett volna.

E körben azonban az ítélet tábla a bizonyítékok közül kirekesztette az elsőfokú ítélet indokolásának 5. oldal 1. bekezdéséből a vádlott élettársától nyert információ bizonyítékkénti értékelését.

Az eljárásban a vádlott élettársát tanúként nem hallgatták ki, ez esetben nevezettet a hozzátartozói viszony miatt abszolút mentességi jog illette volna meg a vallomástételnél.

A vádlott élettársa által előadottakról az adatszerző tevékenysége, tehát hivatalos eljárása során 2. tanú feljegyzést készített. A vádlott élettársa ekkor a mentességi jogára történő figyelmeztetés és alakszerűség nélkül nyilatkozott.

Ez a nyilatkozat nem vehető azonban bizonyítékként figyelembe, mert az a törvény által biztosított mentességi jog megkerülését jelentené (BH 1999.241.).

E bizonyíték kirekesztése azonban nem gyengítette a vádlotti vallomással szemben álló, azt kétség kívül megcáfoló bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság e bizonyítékok mérlegelésével állapította meg a vádlott bűnösségét mindkét bűncselekményben. A közélet tisztasága elleni bűncselekmények jellegzetessége, hogy ezekre vonatkozóan általában csupán szegényes bizonyítékok állnak a hatóság rendelkezésére. Az elsőfokú bíróság azonban megalapozottan következtetett a vádlott bűnösségére e bűncselekmény esetében is, hiszen a szavahihetetlennek minősült vádlotti vallomással szemben 1. tanú mindvégig következetes, és a hamis vád büntette tekintetében egyéb bizonyítékokkal is alátámasztott vallomása állt.

A felmentésre irányuló fellebbezések tehát a bizonyítékok mérlegelését támadták. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és bűncselekményeit a törvénynek megfelelően minősítette.

E körben ítéletének jogi indokolása csupán azzal szorult kiegészítésre, hogy 1. tanú körzeti megbízott a Btk. 137. § 1. pont k) pontja alapján minősül hivatalos személynek.

Itt helyesbíti a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásának 3. oldal utolsó bekezdésének utolsó sorát akként, hogy a vádlottól nyilvánvalóan nem a vádlott, hanem 1. tanú kérte az iratokat.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket is helyesen állapította meg. Töretlen a bírói gyakorlat, hogy a korrupciós jellegű bűncselekmények esetében a törvény teljes szigorát kell alkalmazni. E súlyosító körülményen kívül a vádlott terhére több, jelentős nyomatékkal figyelembe veendő súlyosító körülmény is fennáll. A vádlott a jelen ügyben több tekintetben is szembeszegült a törvénnyel, magatartása azt bizonyítja, hogy a vele szemben korábban kiszabott, felfüggesztett szabadságvesztés nem szolgált kellő visszatartó erővel ahhoz, hogy ne kövessen el újabb

Bf.II.118/2007/6.

bűncselekményt. A most elbírált bűncselekményeit e szabadságvesztés próbaideje alatt követte el.

Ilyen körülmények mellett a vádlott esetében kizárólag a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása jöhet szóba, mint a speciális prevenció egyetlen eszköze. A vádlott által elkövetett bűncselekmények a halmazati szabályok miatt egy évtől 7 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztéssel büntethetők. Az elsőfokú bíróság a büntetési tételkeret alsó határához közeli tartamban állapította meg a szabadságvesztés tartamát. Ennek lényeges enyhítését a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak, a végrehajtás felfüggesztését pedig a Btk. 90. § a) pontja kizárja.

Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját is, hogy a vádlott az általa elkövetett bűncselekmények jellegére és a törvénnyel konokul szembehelyezkedő magatartására figyelemmel méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen. Annak tartamát az elsőfokú bíróság szintén a törvényi

minimumhoz közeli mértékben állapította meg, így további lényeges enyhítése ennek sem indokolt.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek, és jogszabályi hivatkozásai pontosak.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdésére is - kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

S z e g e d , 2007. évi július hó 4. napján

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk. Dr.Cserhádi Ágota sk. Dr.Katona Tibor sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.II.118/2007/6. számú végzése és a Csongrád Megyei Bíróság 3.B.202/2006/13. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2007. évi július hó 4. napján

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő